

គោលជំនឿនៃសេចក្តីបង្រៀន
គោលជំនឿសម្រាប់ប្អូនៗកុមារ

ការណែនាំឱ្យស្គាល់ពី
គោលជំនឿខ្លីៗរបស់ វ៉េសមីនស្ត្រី
The Westminster Shorter Catechism

អ្នកនិពន្ធដើម មីនស្ត្រី
កែសម្រួល និង សម្រាយពន្យល់ដោយ
លោកគ្រូគង្វាល ជេ. ជេ. លីម
ដោយមានការរួមចំណែកពីលោកគ្រូគង្វាល ដេវីឌ ហ្វីកស៍

បោះពុម្ពខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០

Catechism for Young Children
An Introduction to The Westminster Shorter Catechism

Original author unknow.
Edited and enlarged by Ps J.J.Lim;
With helpful contribution by Ps David Higgs

© 2013 by Pilgrim Covenant Church

Khmer Language version © Gratia Dei Sola Media

Published by Gratia Dei Sola Media
Blk 203B, Henderson Road, #07 -07, Singaproe 159546.

Website: www.gdsmedia.org
Email: gdsmedia.sg@gmail.com

All rights reserved
Printed in Singapore

អារម្ភកថា

មូលដ្ឋាននៃការណែនាំពីគោលជំនឿ ត្រូវបានរកឃើញនៅ ក្នុងសេចក្តីបង្គាប់របស់លោកសាវ័កប៉ុល ចំពោះលោកធីម៉ូថេ គឺឱ្យលោកធីម៉ូថេ “នឹកចាំ(ទាំងក្នុងសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តី ស្រឡាញ់ក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ) ពីអស់ទាំងពាក្យត្រឹមត្រូវ” ដែលធីម៉ូថេ បានឮពីគាត់ (២ធីម៉ូថេ ១:១៣)។

ដើម្បីសម្រួលដល់ការណែនាំពីគោលជំនឿ ដល់កូនចៅ របស់យើងទាំងអស់គ្នា ក្នុងពួកជំនុំភីលហ្គ្រីមខោវីណាន់ (Pilgrim Covenant Church “PCC”) យើងខ្ញុំបានរៀបរៀងសៀវភៅ មេរៀនមួយឈុត ស្តីអំពីគោលជំនឿប្រវត្តិព្រះគម្ពីរ និងគោល ជំនឿនៃសេចក្តីបង្រៀន។

គោលជំនឿប្រវត្តិព្រះគម្ពីរបង្រៀនអំពីតំណើរប្រវត្តិសាស្ត្រ នៃការប្រោសលោះតាមរយៈបទគម្ពីរ រីឯគោលជំនឿនៃសេចក្តី បង្រៀនវិញ សង្ខេបអំពីសេចក្តី បង្រៀនដ៏សំខាន់បំផុតនៅក្នុង បទគម្ពីរ ឱ្យទៅជាការអះអាងអំពីសេចក្តីជំនឿ។

គោលជំនឿនៃសេចក្តីបង្រៀនទាំងពីរនេះ ត្រូវបានរៀប រៀងឡើងសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងពួកជំនុំ ដើម្បីទូន្មានដល់ កូនៗរបស់យើងពោលគឺ គោលជំនឿខ្លីៗរបស់វេសមីនស្ទី និង គោលជំនឿសម្រាប់ប្អូនៗកុមារ។ សៀវភៅគោលជំនឿសម្រាប់ ប្អូនៗ កុមារត្រូវបានរៀបរៀងឡើង ដើម្បីជាការសង្ខេប និងជា ការណែនាំឱ្យស្គាល់ពីគោលជំនឿខ្លីៗ។

យើងយល់ថាមេរៀននេះល្អព្រោះកូនៗរបស់យើង ដែល
មិនទាន់អាចយល់អំពីភាពសុគតស្នាញនៃគោលជំនឿខ្លីៗនេះនឹង
ត្រូវបានបង្រៀនតាមរយៈការសិក្សាជាសង្ខេប ជាជំហានកម្រិត
មធ្យម ដែលត្រូវបានរៀបរៀងឡើង សម្រាប់វ័យរបស់ពួកគេ
ព្រោះគោលបំណងរបស់យើង គឺឱ្យពួកគេនៅតែមានការចងចាំ
អំពីគោលជំនឿខ្លីៗនេះ ក្នុងរយៈពេលដ៏វែងនៅថ្ងៃណាមួយ។
ឪពុកម្តាយដែលយល់ថា កូនៗរបស់ខ្លួនអាចចងចាំនូវគោល
ជំនឿខ្លីៗនេះ (មុនដែលគេយល់អំពីគោលជំនឿនេះ) បានហើយ
អាចនឹងចាប់ផ្តើមបង្ហាត់ពួកគេឱ្យទន្ទេញ គោលជំនឿសង្ខេបខ្លី
នេះៗដោយប្រើគោលជំនឿសង្ខេប ធ្វើជាសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយ។

ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ម្តងទៀតថា ការទូន្មានអំពីសេចក្តី
សន្យារបស់ព្រះ ជាម្ចាស់ដល់កូនៗរបស់យើង គឺជាទំនួលខុស
ត្រូវដ៏ចម្បងរបស់ឪពុកម្តាយ (ជាពិសេសគឺឪពុកតែម្តង)។

គ្រូបង្រៀនគោលជំនឿ គ្រាន់តែផ្តល់អាចមេរៀនសង្ខេបតែ
ប៉ុណ្ណោះ រួចធ្វើការសាកល្បងមើលការចងចាំរបស់ពួកគេអំពី
គោលជំនឿ ក្នុងរយៈពេលមួយសប្តាហ៍មកនេះ។

ដូច្នោះឪពុកគ្រប់ៗរូប ត្រូវបានជម្រុញឱ្យពន្យល់ប្រាប់ពី
ចម្លើយដល់កូនរបស់ខ្លួនមុនពេលចូលរៀនម្តងៗ។

សូមឱ្យព្រះវរបិតានៃយើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ ប្រទានព្រះ
ពរដល់កូនៗ ដែលព្រះបានប្រទានមកឱ្យយើង តាមរយៈ
មធ្យោបាយនេះ ដើម្បីឱ្យសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ត្រូវ
បានរក្សាទុកនៅក្នុងចិត្តពួកគេ ព្រមទាំងបង្រៀនបន្តដល់កូនចៅ

ជំនាន់ក្រោយៗទៀត និងដើម្បីជាការថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះ
នាមរបស់ទ្រង់។

លោកគ្រូគង្វាល លេ. លេ. លីម

មេរៀនទី ១
ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ និង ព្រះដ៏ពិត
វគ្គទី១

១. តើអ្នកណាបង្កើតប្អូនមក?
ព្រះជាម្ចាស់។
២. ហេតុអ្វីបានព្រះជាម្ចាស់បង្កើតប្អូនមក?
ដើម្បីថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ទ្រង់ និងដើម្បីឱ្យមានអំណរក្នុង
ព្រះអង្គរហូតអស់កល្បជានិច្ច។
៣. តើប្អូនត្រូវថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា?
ដោយស្រឡាញ់ព្រះអង្គ និងធ្វើតាមបង្គាប់របស់ទ្រង់។
៤. ហេតុអ្វីក៏ប្អូនត្រូវថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់?
ព្រោះព្រះអង្គបានបង្កើតខ្ញុំមក ព្រមទាំងថែរក្សាខ្ញុំផង។
៥. តើមានព្រះលើសពីមួយមែនទេ?
មានព្រះពិតតែមួយប៉ុណ្ណោះគឺព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ និងជា
ព្រះដ៏ពិត។
៦. ចុះចំណែករូបព្រះដែលធ្វើពីឈើ និងថ្មវិញ តើជាអ្វី?
រូបព្រះទាំងនោះ គឺជាព្រះក្លែងក្លាយ។
៧. តើនៅក្នុងព្រះដ៏មានព្រះជន្ម និងជាព្រះដ៏ពិតមានប៉ុន្មានអង្គ?
មានបីអង្គ។

៨. តើមានអង្គអ្វីខ្លះ?

មានព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

៩. តើប្អូនអាចរៀនអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ និងស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់នៅកន្លែងណា?

ពីក្នុងព្រះគម្ពីរតែមួយគត់។

១០. តើអ្នកណាខ្លះសរសេរព្រះគម្ពីរ?

ពួកមនុស្សបរិសុទ្ធដែលបានបណ្តាល ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ខគម្ពីរចុងចាំ៖ “តែព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់ជាព្រះដ៏ពិតវិញ ទ្រង់ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ ក៏ជាមហាក្សត្រដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច”។

(យេរេមា ១០:១០)

មេរៀនទី ២
ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ និង ព្រះដ៏ពិត
វគ្គទី២

១១. តើព្រះជាម្ចាស់ជាអ្វី?

ទ្រង់ជាវិញ្ញាណ ទ្រង់ធំអស្ចារ្យណាស់ ទ្រង់គង់នៅអស់ កល្ប ជានិច្ចហើយមិនផ្លាស់ប្តូរទេ ។

១២. ហេតុអ្វីក៏យើងនិយាយថា ទ្រង់ជាវិញ្ញាណ?

ពីព្រោះទ្រង់គ្មានរូបកាយដូចមនុស្សយើង។

១៣. ហេតុអ្វីក៏យើងនិយាយថា ទ្រង់ធំអស្ចារ្យណាស់?

ព្រោះទ្រង់គ្មានអ្វីអាចកំណត់វិសាលភាពទ្រង់បានឡើយ។

១៤. ហេតុអ្វីក៏យើងនិយាយថា ទ្រង់គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច?

ពីព្រោះ ទ្រង់គ្មានការចាប់ផ្តើម ក៏គ្មានទីបញ្ចប់ដែរ។

១៥. ហេតុអ្វីក៏យើងនិយាយថា ទ្រង់មិនផ្លាស់ប្តូរ?

ពីព្រោះទ្រង់គ្រប់លក្ខណ៍ មិនល្អជាងនេះមិនអាក្រក់ជាងនេះហើយព្រះហឫទ័យទ្រង់ក៏មិនប្រែប្រួលដែរ។

១៦. តើព្រះជាម្ចាស់គង់នៅឯណា?

ទ្រង់គង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង។

១៧. តើប្អូនអាចមើលព្រះជាម្ចាស់ឃើញដែរឬទេ?

ទេ! ខ្ញុំមិនអាចមើលព្រះជាម្ចាស់ឃើញទេ ប៉ុន្តែទ្រង់អាចមើលខ្ញុំឃើញ។

១៨. តើព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាប (ដឹង) គ្រប់ការទាំងអស់មែនទេ?

ពិតមែនហើយ គ្មានការអ្វីអាចលាក់កំបាំងនឹងព្រះដួងបានឡើយ។

១៩. តើព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់បានទេ?

ពិតជាបាន ទ្រង់អាចសម្រេចគ្រប់ការទាំងអស់ តាមបំណងព្រះទ័យដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់បាន។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ឯព្រះទ្រង់ជាវិញ្ញាណ ហើយអ្នកណាដែលថ្វាយបង្គំទ្រង់នោះត្រូវតែថ្វាយបង្គំទ្រង់ដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិតដែរ”។ (យ៉ូហាន ៤:២៤)។

មេរៀនទី ៣

អំណើតផែនដី និង ទិព្វញ្ញាណ

- ២០. តើអ្វីទៅជាការគំនិតសម្រេចរបស់ព្រះជាម្ចាស់?
នោះគឺជាផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់សកលលោក
នេះតាំងតែពីដំបូងម្ល៉េះ។
- ២១. តើតាំងពីដំបូងមកម្ល៉េះ គឺរាប់ចាប់ពីពេលណាមក?
គឺតាំងពីមិនទាន់មានចក្រវាលមកម្ល៉េះ។
- ២២. តើព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើសម្រេចបំណងព្រះទ័យទ្រង់ដូចម្តេច?
គឺនៅក្នុងស្នាព្រះហស្តនៃការបង្កើតផែនដី និងក្នុងស្នាព្រះ
ហស្តនៃភាពជាព្រះរបស់ព្រះអង្គ។
- ២៣. តើស្នាព្រះហស្តនៃការបង្កើតផែនដីគឺជាអ្វី?
គឺជាការដែលព្រះបានបង្កើតរបស់សព្វសារពើ ដោយគ្មាន
បានប្រើអ្វីសោះ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ។
- ២៤. តើគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបង្កើតមានសណ្ឋានយ៉ាងណាកាល
ពីដំបូង?
គ្រប់យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។
- ២៥. ហេតុអ្វីក៏ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតសព្វសារពើយ៉ាងនេះ?
គឺដើម្បីសិរុតរៀងរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

២៦. តើស្នាព្រះហស្តក្នុងភាពជាព្រះរបស់ទ្រង់ គឺជាអ្វី?
គឺការដែលព្រះជាម្ចាស់ ធ្វើឱ្យគ្រប់យ៉ាងកើតមានឡើងនៅ
ក្នុងពិភពលោកនេះ។

២៧. ហេតុអ្វីបានព្រះជាម្ចាស់ធ្វើឱ្យគ្រប់យ៉ាង កើតមានឡើងតាម
វិធីរបស់ព្រះអង្គ?
គឺដើម្បីសិរុវងរឿងរបស់ទ្រង់ និងដើម្បីការរល្អរបស់មនុស្ស
ដែលព្រះអង្គជ្រើសរើស។

២៨. តើអ្នកណាខ្លះជាមនុស្សដែលព្រះជ្រើសរើស?
ពួកគេគឺជាមនុស្សដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះទ័យតាំងតែពី
អស់កល្បជានិច្ចមកម៉្លេះ។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ត្បិតអញនេះហើយជាព្រះឥតមានឯណាទៀត ឡើយ
អញជាព្រះ ហើយគ្មានអ្នកណាដូចអញសោះគំនិត សម្រេចរបស់អញ
នឹងស្ថិតស្ថេរនៅ អញនឹងធ្វើតាមបំណងចិត្តអញគ្រប់ប្រការ”។
(អេសាយ៤៦:៩-១០)

មេរៀនទី ៤

មនុស្ស និង សម្ព័ន្ធមេត្រីនៃកិច្ចការ

- ២៩. តើព្រះជាម្ចាស់បង្កើតមនុស្សយ៉ាងដូចម្តេច?
ព្រះអង្គបង្កើតឪពុកម្តាយដំបូងរបស់យើង តាមរូបអង្គទ្រង់។
- ៣០. តើឪពុកម្តាយដំបូងរបស់យើងជាអ្នកណា?
គឺ អ័ដាម និង អេវ៉ា។
- ៣១. តើព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតឪពុកម្តាយដំបូងរបស់យើងដោយ
បៀបណា?
ទ្រង់យកធូលីដីមកស្ងូន្យជារូបអ័ដាម រួចបង្កើតអេវ៉ាចេញពី
រូបសាច់របស់អ័ដាម ។
- ៣២. ក្រៅពីរូបកាយ តើព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានអ្វីទៀតដល់អ័ដាម
និងអេវ៉ា?
ទ្រង់បានប្រទានព្រលឹងដែលមិនចេះស្លាប់ដល់ពួកគេ។
- ៣៣. តើប្អូនមានព្រលឹងមានរូបកាយដែរឬទេ?
មែនហើយខ្ញុំក៏មានព្រលឹងដែលមិនចេះស្លាប់ដែរ។
- ៣៤. តើប្អូនដឹងថា ប្អូនមានព្រលឹងដោយរបៀបណា?
ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់ខ្ញុំដូច្នោះ។
- ៣៥. តើព្រះបានបង្កើតអ័ដាមនិងអេវ៉ាក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងណា?
ទ្រង់បង្កើតពួកគាត់មកយ៉ាងបរិសុទ្ធ និងរីករាយ។

៣៦. តើសម្ព័ន្ធមេត្រី គឺជាអ្វី?

គឺជាចំណងមិត្តភាព ដែលត្រូវបានចងដោយសម្បទាវាង
បុគ្គលពីរនាក់ ឬច្រើននាក់។

៣៧. តើព្រះជាម្ចាស់ចង់សម្ព័ន្ធមេត្រីអ្វីជាមួយនឹងអ័ដាម?

សម្ព័ន្ធមេត្រីនៃកិច្ចការ។

៣៨. តើព្រះជាម្ចាស់បានតម្រូវឱ្យអ័ដាមធ្វើអ្វីនៅក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រី
នៃកិច្ចការ?

ឱ្យគាត់ស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់គ្មានចន្លោះ។

៣៩. តើព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាអ្វី នៅក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រីនៃកិច្ចការ?

ទ្រង់បានសន្យានឹងប្រទានជីវិតដល់អ័ដាម បើសិនជាគាត់
ស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។

៤០. តើព្រះជាម្ចាស់ព្រមានអ្វីខ្លះនៅក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រីនៃកិច្ចការ?

ទ្រង់ព្រមានថានឹងដាក់ទោសឱ្យអ័ដាមស្តាប់ បើសិនជាគាត់
មិនស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ទ្រង់ក៏បង្កើតមនុស្សឱ្យដូចរូបអង្គទ្រង់ គឺបានបង្កើត
គេឱ្យចំនឹងរូបអង្គទ្រង់នោះឯង ក៏បង្កើតគេឡើងជាប្រុសជាស្រី”។
(លោកុប្បត្តិ ១:២៧)

មេរៀនទី ៥

ការធ្លាក់ចុះរបស់មនុស្ស

- ៤១. តើអ្វីជាមកាន់តាមសម្តីនៃមេត្រីនៃកិច្ចការដែរឬទេ?
ទេ!គាត់បានប្រព្រឹត្តបាបទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់។
- ៤២. តើអំពើបាបគឺជាអ្វី?
អំពើបាបជាសេចក្តីប្រាថ្នាចង់បានរបស់ខ្លួន ឬការល្មើសនឹង ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
- ៤៣. តើសេចក្តីប្រាថ្នាចង់បានរបស់ខ្លួនមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?
សេចក្តីប្រាថ្នាចង់បានរបស់ខ្លួន គឺជាការមិនប្រព្រឹត្តតាមអ្វី ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់។
- ៤៤. តើការល្មើសមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?
ការប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានហាមប្រាម។
- ៤៥. តើអំពើបាបរបស់ឪពុកម្តាយដំបូងរបស់យើងគឺជាអ្វី?
គឺការបរិភោគផ្លែឈើដែលព្រះជាម្ចាស់បានហាម។
- ៤៦. តើអ្នកណាដែលបានល្បួងពួកគាត់ទាំងពីរនាក់ប្រព្រឹត្តបាប?
សាតាំងបានល្បួងអេវ៉ា រួចនាងក៏យកផ្លែឈើឱ្យទៅអ័ដាម។
- ៤៧. តើមានរឿងអ្វីកើតឡើងចំពោះឪពុកម្តាយដំបូងរបស់យើង នៅពេលដែលគាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប?
ជំនួសឱ្យជីវិតបរិសុទ្ធ និងភាពរីករាយ ពួកគាត់បានក្លាយ ទៅជាមានបាប និងវេទនាទៅវិញ។

៤៨. តើនៅក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រីនៃកិច្ចការអំបាមធ្វើអ្វីៗដើម្បីតែខ្លួនឯង
មែនទេ?

ទេ! គឺគាត់បានតំណាងឱ្យកូនចៅរបស់គាត់ទាំងអស់។

៤៩. តើអ្នកណាខ្លះជាកូនចៅរបស់អំបាម?

គ្រប់មនុស្សប្រុសស្រី និងក្មេងៗទាំងអស់សុទ្ធតែជាកូនរបស់
អំបាមលើកលែងតែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

៥០. តើអំពើបាបរបស់អំបាមមានឥទ្ធិពលដូចម្តេចខ្លះធ្លាក់មកលើ
មនុស្សជាតិ?

មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវកើតមក នៅក្នុងសណ្ឋាននៃអំពើបាបនិង
សេចក្តីវេទនា។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “អញនឹងធ្វើឱ្យនឹងស្រ្តី គឺទាំងពូជឯង និងពូជនាងមាន
សេចក្តីខ្មាំងនឹងគ្នាពូជនាងនឹងកិនក្បាលឯង ហើយឯងនឹងចឹកកែង
ជើងនាង។ (លោកុប្បត្តិ ៣:១៥)

មេរៀនទី ៦

អំពើបាបពីកំណើត

៥១. តើសភាវៈដ៏ពេញដោយអំពើបាបដែលយើងទទួលពីអ័ដាម មកហៅថាអ្វី?
គឺជាអំពើបាបពីកំណើត។

៥២. តើអំពើបាបពីកំណើតកើតចេញអំពីអ្វីខ្លះ?
ចេញពីកំហុសក្នុងអំពើបាបដំបូងរបស់អ័ដាម និងសណ្ឋានពេញដោយបាប។

៥៣. តើកំហុសក្នុងអំពើបាបរបស់អ័ដាមមានន័យដូចម្តេច?
នោះគឺជាការរស់នៅជាមនុស្សបាប ចំពោះព្រះនេត្ររបស់ព្រះ ព្រោះតែអ័ដាម។

៥៤. តើការដែលមានសណ្ឋានពេញដោយបាបមានន័យថាម៉េច?
នោះគឺជាការរស់នៅជាមនុស្សបាបក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ព្រមទាំងការប្រព្រឹត្តបាបរៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងទង្វើរបស់ខ្ញុំ។

៥៥. តើអំពើបាបគ្រប់យ៉ាងសមនឹងទទួលបានអ្វីខ្លះ?
សេចក្តីក្រោធ និងបណ្តាសារពីព្រះជាម្ចាស់។

៥៦. តើមានអ្នកណាម្នាក់អាចចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ដោយយកសណ្ឋានបាបទៅជាមួយបានដែរទេ?
ទេ! មិនបានទេ ចិត្តរបស់យើងត្រូវផ្លាស់ប្តូរមុនពេលដែលយើងអាចចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌បាន។

៥៧. តើការផ្លាស់ប្រែចិត្តត្រូវហៅថាជាអ្វី?

ការកើតជាថ្មី។

៥៨. តើអ្នកណាអាចផ្លាស់ប្រែចិត្តរបស់មនុស្សមានបាបបាន?

គឺមានតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតែមួយគត់

៥៩. តើមាននរណាម្នាក់អាចបានសង្គ្រោះ តាមរយៈសម្ព័ន្ធមេត្រី នៃកិច្ចការដែរឬទេ?

គ្មាននរណាម្នាក់អាចបានសង្គ្រោះ តាមរយៈសម្ព័ន្ធមេត្រីនៃ កិច្ចការឡើយ។

៦០. ហេតុអ្វីបានជាគ្មាននរណាម្នាក់បានសង្គ្រោះ តាមរយៈសម្ព័ន្ធ មេត្រីនៃកិច្ចការ?

ពីព្រោះ គ្រប់គ្នាសុទ្ធតែកាន់តាមសម្ព័ន្ធមេត្រីនេះមិនបាន ហើយថែមទាំងត្រូវផ្ដន្ទាទោស ដោយសារសម្ព័ន្ធមេត្រីនេះ ទៀតផង។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ពីដើមអ្នករាល់គ្នាក៏ស្លាប់នៅក្នុងអំពើបាប និងសេចក្ដី ស្លាប់ដែរហើយតាមកំណើតរបស់យើង នោះយើងជាមនុស្សជាប់ក្នុង សេចក្ដីខ្ចាស់ ដូចជាមនុស្សដទៃដែរ។ (អេភេសូរ ២:១,៣)

មេរៀនទី ៧

សម្ព័ន្ធមេត្រីនៃព្រះគុណ

វគ្គទី ១

- ៦១. តើព្រះវរបិតាបង្កើតសម្ព័ន្ធមេត្រីនៃព្រះគុណជាមួយអ្នកណា?
ជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះរាជបុត្រាដ៏អស់កល្បជានិច្ច
របស់ទ្រង់។
- ៦២. តើព្រះគ្រីស្ទធ្វើជាតំណាងរបស់អ្នកណា នៅក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រី
នៃព្រះគុណ?
គឺតំណាងឱ្យពួកមនុស្សដែលព្រះអង្គជ្រើសរើស។
- ៦៣. តើព្រះគ្រីស្ទបានផ្ដើមធ្វើអ្វីខ្លះ នៅក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រីនៃព្រះគុណ?
រក្សាត្រីត្យវិន័យទាំងមូលជំនួសសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងរង
ទារុណកម្ម ព្រោះអំពើបាបរបស់ពួកគេផង។
- ៦៤. តើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃយើង ស្គាល់ពីការត្រូវល្បួងឱ្យប្រព្រឹត្ត
អំពើបាបទេ?
ពិតជាស្គាល់ ទ្រង់ត្រូវល្បួងក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ ដូចជា
យើងដែរ។
- ៦៥. តើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដ៏ជាព្រះទ្រង់ធ្លាប់ប្រព្រឹត្តអំពើបាបតូច
មួយដែរឬទេ?
ទេ! ព្រះអង្គបរិសុទ្ធ ហើយគ្មានទោសសោះ។

៦៦. ហេតុអ្វីក៏ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះត្រូវវេទនា?

ព្រះគ្រីស្ទដ៏ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ បានក្លាយមកជាសាច់ ឈាម ដើម្បីឱ្យព្រះអង្គអាចស្តាប់បង្គាប់ ព្រមទាំងរងទុក្ខ វេទនាក្នុងនិស្ស័យជាមនុស្សរបស់យើង ។

៦៧. តើដង្ហាយលោះ ឬដង្ហាយធួនមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?

គឺភាពយុត្តិធម៌នៃព្រះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈភាពវេទនា និងការសុគតរបស់ទ្រង់ជូនសព្វកមនុស្សមានបាប។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “តែលុះវេលាកំណត់បានមកដល់ នោះព្រះទ្រង់បាន ចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់មកឱ្យចាប់កំណើតនឹងស្រ្តី គឺកើតក្រោមអំណាច នៃក្រឹត្យវិន័យ ដើម្បីនឹងលោះពួកមនុស្សក្រោមក្រឹត្យវិន័យ ប្រយោជន៍ ឱ្យយើងបានទទួលសគុណ ទុកជាកូនចិញ្ចឹម”។ (កាឡាទី ៤:៥-៥)

មេរៀនទី ៨ សម្ព័ន្ធមេត្រីនៃព្រះគុណ

វគ្គទី២

- ៦៨. តើព្រះវរបិតាចាប់ផ្ដើមអ្វីខ្លះនៅក្នុងសម្ព័ន្ធមេត្រីនៃព្រះគុណ?
គឺផ្តល់ភាពសុចរិត ទទួលចិញ្ចឹមព្រមទាំងញែកពួកអ្នកដែល
ព្រះគ្រីស្ទត្រូវសុគតជំនួស។
- ៦៩. តើការរាប់ជាសុចរិតគឺជាអ្វី?
គឺជាការអត់ទោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ចំពោះមនុស្សមានបាប
ហើយប្រព្រឹត្តចំពោះគេ ហាក់ដូចជាជាគេមិនមែនជាមនុស្ស
គ្មានបាបដូច្នោះដែរ។
- ៧០. តើការញែកជាបរិសុទ្ធគឺជាអ្វី?
គឺជាការដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសមនុស្ស មានបាបអោយ
មាននូវភាពបរិសុទ្ធនៅក្នុងចិត្ត និងការប្រព្រឹត្ត។
- ៧១. តើការទទួលយកមកចិញ្ចឹមមានន័យដូចម្ដេច?
គឺជាការដែលព្រះជាម្ចាស់ ទទួលយើងរាល់គ្នាទៅក្នុងក្រុម
គ្រូសាររបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងធ្វើឱ្យយើងក្លាយជាកូនព្រះអង្គ។
- ៧២. តើព្រះគ្រីស្ទបានស្តាប់បង្គាប់ និងរងទុក្ខសម្រាប់អ្នកណាខ្លះ?
គឺសម្រាប់អស់អ្នកដែលទ្រង់ជ្រើសរើស គឺអស់អ្នកណាដែល
ព្រះវរបិតាបានប្រទានដល់ទ្រង់។

៧៣. តើព្រះគ្រីស្ទរស់នៅលើផែនដីនេះក្នុងជីវិតបែបណាដែរ?
គឺជីវិតក្រីក្រ និងវេទនា។

៧៤. តើព្រះគ្រីស្ទសុគតក្នុងសេចក្តីស្លាប់បែបណាដែរ?
គឺសេចក្តីសុគតដ៏វេទនា និង គួរខ្មាស នៅលើឈើឆ្កាង។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ឯខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលល្អ ខ្ញុំស្គាល់ចៀមរបស់ខ្ញុំ ហើយចៀម
ក៏ស្គាល់ខ្ញុំ ដូចជាព្រះរេបិបាទ្រង់ស្គាល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏ស្គាល់ទ្រង់ដែរ ខ្ញុំ
ប្តូរជីវិតខ្ញុំនឹងចៀម”។ (យ៉ូហាន ១០:១៤-១៥)

មេរៀនទី ៩

អំពីការប្រែចិត្ត និង សេចក្តីជំនឿ

៧៥. តើអ្នកណានឹងបានសង្គ្រោះ?

មានតែអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសប៉ុណ្ណោះ។

៧៦. តើប្អូនដឹងថា ប្អូនគឺជាមនុស្សដែលព្រះជ្រើសរើសបានយ៉ាងដូចម្តេច?

ខ្ញុំនឹងប្រែចិត្តចេញពីអំពើបាប ជឿលើព្រះគ្រីស្ទ ហើយរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏បរិសុទ្ធ។

៧៧. តើការប្រែចិត្តមានន័យដូចម្តេច?

គឺការសោកស្តាយចំពោះការប្រព្រឹត្តបាបទាំងស្រុង ហើយបោះបង់ទង្វើរនោះចោលផង ពីព្រោះការនោះគឺជាការដែលមិនគាប់ព្រះទ័យព្រះជាម្ចាស់។

៧៨. តើការជឿឬការមិនជំនឿក្នុងព្រះគ្រីស្ទមានន័យយ៉ាងណា?

មានន័យថា ទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទតែមួយគត់ ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។

៧៩. តើការទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ មានន័យដូចម្តេច?

មានន័យថា រួចពីអំណាចនៃអំពើបាប ហើយមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

៨០. តើការទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច មានន័យដូចម្តេច?
 មានន័យថា ស្គាល់និងត្រេកអរតែនឹងព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងអង្គ
 ព្រះគ្រីស្ទទាំងបច្ចុប្បន្ន និងអស់កល្បជានិច្ច។
៨១. តើប្អូនអាចប្រែចិត្ត ហើយជឿលើព្រះគ្រីស្ទដោយអំណាច
 ផ្ទាល់ខ្លួនបានដែរទេ?
 ទេ! បើគ្មានជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់
 នោះខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះ។
៨២. តើប្អូនអាចមានព្រះចេស្ដា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ
 ជាម្ចាស់យ៉ាងដូចម្តេច?
 ខ្ញុំត្រូវតែអធិស្ឋានទៅព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីទូលសុំព្រះវិញ្ញាណ
 បរិសុទ្ធ។
៨៣. តើព្រះគ្រីស្ទបានសុគតយូរប៉ុណ្ណាមកហើយ?
 ជាងពីរពាន់ឆ្នាំកន្លងមកហើយ។
៨៤. តើពួកមនុស្សបរិសុទ្ធត្រូវបានសង្គ្រោះដូចម្តេច មុនពេលការ
 យាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ?
 ដោយព្រោះតែជំនឿ ជឿលើព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលនឹងត្រូវ
 យាងមក។
៨៥. តើពួកគាត់បានបង្ហាញសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគាត់ដូចម្តេច?
 ដោយការថ្វាយយញ្ញូបូជាលើអសនៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

៨៦. តើយញ្ញូបូជាទាំងនេះតំណាងឱ្យអ្វីខ្លះ?

តំណាងឱ្យព្រះគ្រីស្ទ ជាកូនចៀមនៃព្រះ ដែលត្រូវសុគតជូន
មនុស្សមានបាប។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ត្បិតគឺដោយព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ
ដោយសារសេចក្តីជំនឿ ហើយសេចក្តីនោះក៏មិនមែនកើតពីអ្នករាល់
គ្នាដែរគឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ ក៏មិនមែនដោយការប្រព្រឹត្តិដែរ
ក្រែងអ្នកណាអួតខ្លួន”។ (អេភេសូរ២:៨-៩)

មេរៀនទី ១០

មុខងារទាំងបីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

- ៨៧. តើព្រះគ្រីស្ទមានមុខងារប៉ុន្មានយ៉ាង?
ព្រះគ្រីស្ទមានមុខងារបីយ៉ាង ។
- ៨៨. តើមានអ្វីខ្លះ?
គឺមុខងារជាហោរា ជាសង្ឃ និងជាស្តេច។
- ៨៩. តើព្រះគ្រីស្ទជាហោរាយ៉ាងដូចម្តេច?
ទ្រង់បង្រៀនយើងអំពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
- ៩០. តើព្រះគ្រីស្ទជាសង្ឃយ៉ាងដូចម្តេច?
ទ្រង់បានសុគតលោះបាបយើងថែមទាំងអង្វរករព្រះជាម្ចាស់ជំនួសពួកយើងទៀតផង។
- ៩១. តើព្រះគ្រីស្ទជាស្តេចយ៉ាងដូចម្តេច?
ទ្រង់គ្រប់គ្រងលើយើង ព្រមទាំងការពារយើងរាល់គ្នាផង។
- ៩២. ហេតុអ្វីក៏បួនត្រូវការព្រះគ្រីស្ទ ដ៏ជាហោរា?
ពីព្រោះ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាល់តែសោះ។
- ៩៣. ហេតុអ្វីក៏បួនត្រូវការព្រះគ្រីស្ទ ដ៏ជាសង្ឃ?
ពីព្រោះ ខ្ញុំជាមនុស្សមានទោស។
- ៩៤. ហេតុអ្វីក៏បួនត្រូវការព្រះគ្រីស្ទ ដ៏ជាស្តេច?
ពីព្រោះ ខ្ញុំជាមនុស្សខ្សត់ខ្សោយ ហើយគ្មានទីពឹង។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ពីព្រោះមានព្រះតែ១ហើយមានអ្នកសង្រួបសង្រួមតែ១
នៅកណ្តាលព្រះនិងមនុស្ស គឺជាមនុស្សដ៏ជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវនោះ”។
(១ ទីម៉ូថេ ២:៥)

មេរៀនទី ១១

ក្រឹត្យវិន័យទាំងដប់ប្រការ

- ៩៥. តើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានបញ្ញាភ្នំប៉ុន្មានប្រការទៅឱ្យលោកម៉ូសេនៅលើភ្នំស៊ីណាយ?
បញ្ញាភ្នំទាំងដប់ប្រការ។
- ៩៦. តើពេលខ្លះបញ្ញាភ្នំដប់ប្រការនេះត្រូវគេហៅថាដូចម្តេច?
ក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ។
- ៩៧. តើបញ្ញាភ្នំបួនប្រការដំបូងបង្រៀនអំពីអ្វីខ្លះ?
កាតព្វកិច្ចរបស់យើងចំពោះព្រះជាម្ចាស់។
- ៩៨. តើបញ្ញាភ្នំប្រាំមួយប្រការចុងក្រោយបង្រៀនអំពីអ្វីខ្លះ?
កាតព្វកិច្ចរបស់យើងចំពោះមនុស្សដូចគ្នា។
- ៩៩. តើបញ្ញាភ្នំទាំងដប់ប្រការមានន័យដូចម្តេច?
ស្រឡាញ់ព្រះម្ចាស់ឱ្យអស់ពីចិត្ត ហើយស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងខ្លួនអោយដូចខ្លួនឯងដែរ។
- ១០០. តើអ្នកណាជាអ្នកជិតខាងរបស់បួន?
មនុស្សគ្រប់គ្នា ដែលខ្ញុំអាចបង្ហាញសេចក្តីសប្បុរសរបស់ខ្ញុំដល់គេគឺជាអ្នកជិតខាងរបស់ខ្ញុំ។

១០១.តើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះទ័យអស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់
និងស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់មែនទេ?

ពិតមែនហើយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ “អញស្រឡាញ់ដល់អ្នក
ដែលស្រឡាញ់អញ”។ (សុភាសិត ៨:១៧)

១០២.តើព្រះមិនសព្វព្រះទ័យនឹងអស់អ្នកដែលមិនស្រឡាញ់ និង
មិនស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់មែនទេ?

ពិតមែនហើយ “ព្រះទ្រង់ជាចៅក្រមសុចរិត អើ ទ្រង់ជាព្រះ
ដែលមានសេចក្តីខ្ជាប់ ចំពោះមនុស្សអាក្រក់រាល់តែថ្ងៃ”។
(ទំនុកដម្តើង ៧:១១)

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “នោះព្រះយេស៊ូវឆ្លើយថា ត្រូវឱ្យស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់
ជាព្រះនៃឯងអោយអស់អំពីចិត្ត អស់អំពីព្រលឹង ហើយអស់ពីគំនិត
ឯង នេះបញ្ញត្តិយ៉ាងសំខាន់ទី១ ហើយបញ្ញត្តិទី២ ក៏បែបដូចគ្នាដែរ
គឺថាត្រូវឱ្យស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង”។
(ម៉ាថាយ ២២:៣៧-៣៩)

មេរៀនទី ១២

បញ្ញាត្តិទី១ - ទី៣

១០៣. តើបញ្ញាត្តិទី១ និយាយថាដូចម្តេច?

បញ្ញាត្តិទី១ “កុំឱ្យមានព្រះឯណាទៀត នៅចំពោះអញឱ្យសោះ”។

១០៤. តើបញ្ញាត្តិទី១ បង្រៀនយើងអំពីអ្វីខ្លះ?

ឱ្យយើងថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់តែមួយអង្គគត់។

១០៥. តើបញ្ញាត្តិទី២ និយាយថាដូចម្តេច?

បញ្ញាត្តិទី២ “កុំឱ្យធ្លាក់ធ្វើរូបព្រះសម្រាប់ឯងឱ្យសោះ ក៏កុំឱ្យធ្វើរូបណាឱ្យដូចជាអ្វីនៅស្ថានសួគ៌ខាងលើ ឬនៅផែនដីខាងក្រោម ឬនៅក្នុងទឹកដែលទាបជាងដីផង ក៏កុំឱ្យក្រាបសំពះនៅមុខរបស់ទាំងនោះ ឬក៏គោរពប្រតិបត្តិតាមនោះឡើយ។ ត្បិតអញដែលជាព្រះយេស៊ូវជាព្រះនៃឯងអញមានសេចក្តីប្រថ័ណ្ណ ក៏ទម្លាក់ការទុច្ចរិតរបស់ឪពុក ទៅលើកូនចៅរហូតដល់បីហើយបួនដំណាផង ចំពោះអស់អ្នកណាដែលស្អប់អញ តែអញផ្តល់សេចក្តីសប្បុរស ដល់ទាំងពាន់ដំណានៃពួកអ្នក ដែលស្រឡាញ់អញ ហើយកាន់តាមបញ្ញាត្តិរបស់អញទាំងប៉ុន្មានវិញ។”

១០៦. តើបញ្ញាត្តិទី២ បង្រៀនអ្វីខ្លះដល់យើង?

គឺឱ្យថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ តាមវិធីដែលទ្រង់បានកំណត់មកតែប៉ុណ្ណោះបានហើយ។

១០៧. តើបញ្ញាត្តិទី៣ និយាយថាដូចម្តេច?

បញ្ញាត្តិទី៣ “កុំឱ្យចេញព្រះនាមរបស់ព្រះយេហូវ៉ាជាអាសារ ឥតការឡើយ ត្បិតព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់នឹងមិនរាប់ជាឥតទោស ដល់អ្នកណា ដែលចេញព្រះនាមទ្រង់ជាអាសារឥតការ នោះទេ”។

១០៨. តើបញ្ញាត្តិទី៣ បង្រៀនអ្វីខ្លះដល់យើង?

ឱ្យយើងគោរពដល់ព្រះនាម គោរពព្រះបន្ទូល និងគោរព កិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ឯក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះយេហូវ៉ានោះគ្រប់លក្ខណ៍ ក៏កែ ព្រលឹងឡើងវិញ សេចក្តីបន្ទាល់នៃព្រះយេហូវ៉ាជាពិត ក៏ធ្វើឱ្យមនុស្ស ល្ងង់ខ្លៅមានប្រាជ្ញា”។ (ទំនុកដម្តើង១៩:៧)

មេរៀនទី ១៣

បញ្ញាត្តិទី៤

១០៩. តើបញ្ញាត្តិទី៤ និយាយថាដូចម្តេច?

បញ្ញាត្តិទី៤ “ចូរឱ្យនឹកចាំពីថ្ងៃឈប់សម្រាក ដើម្បីញែកថ្ងៃនោះចេញជាបរិសុទ្ធ ក្នុងរវាង៦ថ្ងៃនោះត្រូវឱ្យឯង ធ្វើអស់ទាំងការរបស់ឯងចុះ តែឯថ្ងៃទី៧ នោះគឺជាថ្ងៃឈប់សម្រាក ថ្វាយព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃឯងវិញ នៅថ្ងៃនោះមិនត្រូវធ្វើអ្វីឱ្យសោះ ទោះខ្លួនឯងឬកូនប្រុសស្រីឯងក្តី ទោះបាវប្រុសឬបាវស្រីឯងក្តី ទោះសត្វរបស់ឯង ឬអ្នកដទៃដែលនៅផ្ទះឯងក្តី ត្បិតក្នុង៦ថ្ងៃ ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់បានធ្វើផ្ទៃមេឃផែនដី ហើយនឹងសមុទ្រ ព្រមទាំងរបស់ សព្វសារពើក្នុងឋានទាំងនោះដែរ រួចដល់ថ្ងៃទី៧ទ្រង់ឈប់សម្រាក ហេតុនោះបានជាព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់បានប្រទានពរដល់ថ្ងៃឈប់សម្រាក ហើយញែកចេញជាបរិសុទ្ធ”។

១១០. តើបញ្ញាត្តិទី៤ បង្រៀនអ្វីខ្លះដល់យើង?

ឱ្យញែកថ្ងៃសម្រាកចេញជាបរិសុទ្ធ ។

១១១. តើថ្ងៃណាមួយនៃសប្តាហ៍ ជាថ្ងៃសម្រាករបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ?

ថ្ងៃទី១ នៃសប្តាហ៍ត្រូវបានគេហៅថាជាថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់។

១១២. ហេតុអ្វីក៏គេហៅថ្ងៃនោះថាជាថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់?

ពីព្រោះ ព្រះគ្រីស្ទបានរស់ឡើងវិញពីសុគតនៅថ្ងៃនោះ។

១១៣.តើគួរចំណាយពេលក្នុងថ្ងៃសម្រាកយ៉ាងដូចម្តេច?

គួរចំណាយពេលសម្រាប់អធិស្ឋាន និងសរសើរដម្តើងព្រះ
ក្នុងការស្តាប់ ការអានព្រះបន្ទូល និងការធ្វើអំពើល្អជាមួយ
នឹងអ្នកដទៃផង។

ខគម្ពីរចងចាំ៖

“ដូច្នោះ មានសេចក្តីឈប់សម្រាក ទុកសម្រាប់រាស្ត្ររបស់ព្រះនៅខាង
មុខ”។ (ហេប្រើរ ៤:៩)

មេរៀនទី ១៤ បញ្ញាត្តិទី៥ - ទី៨

១១៤. តើបញ្ញាត្តិទី៥ និយាយថាដូចម្តេច?

បញ្ញាត្តិទី៥ “ចូរឱ្យគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកម្តាយ ដើម្បីឱ្យបានអាយុវែងនៅក្នុងស្រុក ដែលព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃឯង ទ្រង់បានប្រទានឱ្យ។”

១១៥. តើបញ្ញាត្តិទី៥ បង្រៀនអ្វីខ្លះដល់យើង?

ឱ្យស្រឡាញ់ និងស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ ហើយនិងគ្រូបង្រៀនរបស់យើងផង។

១១៦. តើបញ្ញាត្តិទី៦ និយាយថាដូចម្តេច?

បញ្ញាត្តិទី៦ “កុំសម្លាប់មនុស្សឱ្យសោះ”។

១១៧. តើបញ្ញាត្តិទី៦ បង្រៀនអ្វីខ្លះដល់យើង?

ឱ្យមានភាពស្ងប់ស្ងុំ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងគំនិតក្នុងសម្តីនិងក្នុងការប្រព្រឹត្ត ហើយជៀសវាងពីចេតនាក្រែកក្រោធ។

១១៨. តើបញ្ញាត្តិទី៧ និយាយថាដូចម្តេច?

បញ្ញាត្តិទី៧ “កុំឱ្យជិតគ្នាឱ្យសោះ”។

១១៩. តើបញ្ញាត្តិទី៧ បង្រៀនអ្វីខ្លះដល់យើង?

ឱ្យមានភាពបរិសុទ្ធទាំងនៅក្នុងចិត្ត ទាំងពាក្យសម្តី និងចរិយាប្រព្រឹត្ត។

១២០.តើបញ្ញាក្តីទី៨ និយាយថាដូចម្តេច?

បញ្ញាក្តីទី៨ “កុំឱ្យលួចប្លន់ឱ្យសោះ” ។

១២១.តើបញ្ញាក្តីទី៨ បង្រៀនអ្វីខ្លះដល់យើង?

ឱ្យមានចិត្តស្មោះត្រង់ និងខំប្រឹងប្រែងធ្វើការ។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ក្មេងរាល់គ្នាអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់មាតាបិតាខ្លួនក្នុង
ព្រះអម្ចាស់ ត្បិតធ្វើដូច្នោះទើបបានត្រូវ”។ (អេភេសូរ ៦:១)

មេរៀនទី ១៥
បញ្ញាត្តិទី៩ - ទី១០

១២២.តើបញ្ញាត្តិទី៩ និយាយយ៉ាងដូចម្តេច?

បញ្ញាត្តិទី៩ “កុំឱ្យធ្វើជាបន្ទាល់ក្លែងទាស់នឹងអ្នកជិតខាងខ្លួន
ឱ្យសោះ”។

១២៣.តើបញ្ញាត្តិទី៩ បង្រៀនអ្វីខ្លះដល់យើង?

ឱ្យនិយាយសេចក្តីពិត ហើយកុំនិយាយកុហកឱ្យសោះ។

១២៤.តើបញ្ញាត្តិទី១០ និយាយថាដូចម្តេច?

បញ្ញាត្តិទី១០ “កុំឱ្យលោភចង់បានផ្ទះអ្នកជិតខាងខ្លួនឱ្យ
សោះ ក៏កុំឱ្យលោភចង់បានប្រពន្ធគេ ឬបារម្ភប្រុសបារម្ភស្រីគេ
ក្តី ឬគោលា ឬរបស់អ្វីផងអ្នកជិតខាងខ្លួនឱ្យសោះ”។

១២៥.តើបញ្ញាត្តិទី១០ បង្រៀនអ្វីខ្លះដល់យើង?

ឱ្យស្តាប់ចិត្តនឹងជីវិតរបស់យើង។

**១២៦.តើមាននរណាម្នាក់ អាចកាន់តាមបញ្ញាត្តិដប់ប្រការនេះបាន
ល្អឥតខ្ចោះទេ?**

តាំងតែពីការធ្លាក់ចុះរបស់អ័ដាម គឺគ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើ
បានឬកាន់តាមបញ្ញាត្តិទាំងដប់ប្រការនេះឱ្យបាន ឥតខ្ចោះ
ទាល់តែសោះ។

១២៧.តើបញ្ញាត្តិដប់ប្រការនេះ មានប្រយោជន៍អ្វីខ្លះចំពោះយើង?

បញ្ញាត្តិនេះបង្រៀនយើងអំពីកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងប្រាប់យើងថា យើងត្រូវការព្រះសង្គ្រោះ។

១២៨.តើយើងត្រូវកាន់តាមបញ្ញាត្តិដប់ប្រការនេះយ៉ាងដូចម្តេច?

យើងត្រូវកាន់តាមបញ្ញាត្តិទាំងអស់ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការដឹងគុណដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

ឧកម្មវចងចាំ៖ “សេចក្តីនេះចប់តែប៉ុណ្ណោះ ទាំងអស់បានសម្តែងទុក ហើយដូច្នោះចូរកោតខ្លាចដល់ព្រះ ហើយកាន់តាម បញ្ញាត្តិទ្រង់ចុះ គ្បិតប៉ុណ្ណោះឯង ជាកិច្ចទាំងមូលដែលមនុស្សត្រូវធ្វើ”។ (សាស្តា ១២:១៣)

មេរៀនទី ១៦

សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ព្រះអម្ចាស់

១២៩.តើសេចក្តីអធិស្ឋានគឺជាអ្វី?

សេចក្តីអធិស្ឋាន គឺជាការទូលសុំព្រះជាម្ចាស់ នូវអ្វីដែល ទ្រង់សន្យាថានឹងប្រទានឱ្យ។

១៣០.តើយើងត្រូវអធិស្ឋាននៅដោយនូវឈ្មោះអ្នកណា?

ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះ។

១៣១.តើព្រះគ្រីស្ទប្រទានអ្វីដល់យើង ដើម្បីនឹងបង្រៀនយើង អំពីរបៀបអធិស្ឋាន?

សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ព្រះអម្ចាស់។

១៣២.ចូរសូត្រសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ព្រះអម្ចាស់

ឱព្រះវរបិតានៃយើងខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយសូមឱ្យ ព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ សូមឱ្យរាជ្យទ្រង់បានមកដល់។ សូមឱ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់ បានសម្រេចនៅផែនដីដូចនៅ ស្ថានសួគ៌ដែរ។ សូមប្រទានអាហារដែលយើងខ្ញុំត្រូវការនៅ ថ្ងៃនេះហើយ សូមអត់ទោស សេចក្តីកំហុសរបស់យើងខ្ញុំ ដូចយើងខ្ញុំបានអត់ទោស ដល់អស់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹង យើងខ្ញុំដែរ។ សូមកុំនាំយើងខ្ញុំទៅក្នុងសេចក្តីល្អៗឡើយ តែសូមប្រោសយើងខ្ញុំឱ្យរួចពីសេចក្តីអាក្រក់វិញ គ្យតិរាជ្យ ព្រះចេស្ដា និងសិរីល្អជារបស់ផងទ្រង់នៅអស់កល្បជានិច្ច។

១៣៣.តើក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មានការទូលសុំ
ប៉ុន្មានដង?
ប្រាំមួយដង ។

ឧកម្ពីរចងចាំ៖ “ចូរសុំនោះតែងនឹងឱ្យមកអ្នក ចូររកនោះតែងនឹងឃើញ
ចូរគោះនោះតែងនឹងបើកឱ្យអ្នក”។ (ម៉ាថាយ ៧:៧)

មេរៀនទី ១៧

ការទូលសុំលើកទី១ - ទី៣

១៣៤. តើការទូលសុំលើកទី១ និយាយដូចម្តេច?

“សូមឱ្យព្រះនាមទ្រង់បានបរិសុទ្ធ” ។

១៣៥. តើយើងអធិស្ឋានសុំអ្វីខ្លះ នៅក្នុងការទូលសុំលើកទី១?

សុំឱ្យព្រះនាមទ្រង់ត្រូវបានដម្អើងឡើង តាមរយៈយើងរាល់គ្នា និងមនុស្សគ្រប់គ្នាដែរ។

១៣៦. តើការទូលសុំលើកទី២ និយាយដូចម្តេច?

“សូមឱ្យរាជ្យទ្រង់បានមកដល់”។

១៣៧. តើយើងអធិស្ឋានសុំអ្វីខ្លះ នៅក្នុងការទូលសុំលើកទី២?

សុំឱ្យដំណឹងល្អត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទៅពេញផែនដី ហើយឱ្យទាំងយើង និងអ្នកដទៃទៀតបានជឿ ហើយស្តាប់តាមដំណឹងល្អនេះ។

១៣៨. តើការទូលសុំលើកទី៣ និយាយដូចម្តេច?

“សូមឱ្យព្រះហឫទ័យទ្រង់បានសម្រេចនៅលើផែនដី ដូចនៅស្ថានសួគ៌ដែរ” ។

១៣៩. តើយើងអធិស្ឋានសុំអ្វីខ្លះ នៅក្នុងការទូលសុំលើកទី៣?

សុំឱ្យមនុស្សលើផែនដីនេះ បម្រើព្រះអង្គដូចពួកទេវតា បម្រើទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌ដែរ។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ឱព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងខ្ញុំអើយ ព្រះ
នាមទ្រង់ប្រសើរគ្រប់លើផែនដីយ៉ាងណាទៅ ទ្រង់បានតម្កល់សិរីល្អ
ទ្រង់ទុកនៅលើស្ថានសួគ៌”។ (ទំនុកដម្កើង ៨:១)

មេរៀនទី១៨

ការទូលសុំលើកទី៤ - ទី៦

១៤០. តើការទូលសុំលើកទី៤ គឺជាអ្វី?

“សូមប្រទានអាហារដែលយើងខ្ញុំត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ”។

១៤១. តើយើងអធិស្ឋានសុំអ្វីខ្លះ នៅក្នុងការទូលសូមលើកទី៤?

សុំឱ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រទាននូវគ្រប់យ៉ាង ដែលចាំបាច់សម្រាប់រូបកាយ និងព្រលឹងរបស់យើង។

១៤២. តើការទូលសុំលើកទី៥ គឺជាអ្វី?

“សូមអត់ទោសដល់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំ ដូចយើងខ្ញុំបានអត់ទោសដល់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងខ្ញុំដែរ”។

១៤៣. តើយើងអធិស្ឋានសុំអ្វីខ្លះ នៅក្នុងការទូលសុំលើកទី៥?

សុំឱ្យព្រះជាម្ចាស់អត់ទោសអំពើបាបរបស់យើង ដោយយល់ដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយជួយឱ្យយើងអាចអត់ទោសដល់អ្នកដែលធ្វើខុសនឹងយើងដែរ។

១៤៤. តើការទូលសុំលើកទី៦ គឺជាអ្វី?

“សូមកុំនាំយើងខ្ញុំទៅក្នុងសេចក្តីល្ងង់ឡើយ តែសូមប្រោសយើងខ្ញុំឱ្យរួចពីការអាក្រក់វិញ”។

១៤៥. តើយើងអធិស្ឋានសុំអ្វីខ្លះ នៅក្នុងការទូលសុំលើកទី៦?

សុំឱ្យព្រះជាម្ចាស់រក្សាយើងឱ្យនៅឆ្ងាយពីអំពើបាប។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ចូរស្វែងរកនគរ និងសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះជាមុនសិន
ទើបគ្រប់របស់ទាំងអស់ នឹងបានប្រទានមកអ្នករាល់គ្នាថែមទៀត
ផង”។ (ម៉ាថាយ ៦:៣៣)

មេរៀនទី ១៩

មធ្យោបាយនៃព្រះគុណ

១៤៦. តើមាននៃព្រះគុណគឺជាអ្វី?

គឺជាមធ្យោបាយដែលព្រះជាម្ចាស់បានកំណត់ ដើម្បីឱ្យយើងអាចលូតលាស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

១៤៧. តើមធ្យោបាយធម្មតានៃព្រះគុណគឺជាអ្វី?

ការអាន និងការស្តាប់ព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ ការប្រារព្ធពិធីអំណោយទានពិសិដ្ឋ និងសេចក្តីអធិស្ឋាន។

១៤៨. តើពិធីអំណោយទានពិសិដ្ឋមានប៉ុន្មាន?

ពិធីអំណោយទានពិសិដ្ឋមានពីរ ។

១៤៩. តើមានអ្វីខ្លះ?

គឺពិធីជ្រមុជទឹកដ៏បរិសុទ្ធ និងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់។

១៥០. តើអ្នកណាដែលបានតាំងពិធីពិសិដ្ឋទាំងនេះឡើង?

គឺព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

១៥១. ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតាំងពិធីពិសិដ្ឋនេះឡើង?

ដើម្បីញែកសាវ័កទ្រង់ពីលោកិយ និងដើម្បីកម្សាន្តចិត្តនិងពង្រឹងគេ។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងមកមានបន្ទូលនឹងគេថា “គ្រប់
ទាំងអំណាចបាន ប្រគល់មកខ្ញុំនៅលើស្ថានសួគ៌ ហើយនៅលើផែនដី
ផង ដូច្នោះចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ព្រម
ទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជឱ្យដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ចុះហើយបង្រៀនឱ្យគេ កាន់តាមគ្រប់ទាំង
សេចក្តីដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើល! ខ្ញុំក៏នៅ
ជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជារាល់ថ្ងៃដែរដរាបដល់បំផុតកល្ប”។ (ម៉ាថាយ
២៨:១៨-២០) អាមែន!

មេរៀនទី ២០

ពិធីជ្រមុជទឹក

១៥២.តើសញ្ញាអ្វីខ្លះត្រូវបានប្រើនៅក្នុងពិធីជ្រមុជទឹក?
ការសម្អាតដោយទឹក។

១៥៣.តើសញ្ញានេះមានន័យថាដូចម្តេច?
យើងត្រូវបានសម្អាតពីអំពើបាប ដោយព្រះលោហិតនៃព្រះ
គ្រីស្ទ។

១៥៤.តើយើងត្រូវទទួលពិធីជ្រមុជដោយនូវឈ្មោះអ្នកណា?
ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ។

១៥៥.តើអ្នកណាខ្លះ ដែលត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក?
ពួកអ្នកជឿ និងកូនចៅរបស់ពួកគេ។

១៥៦.ហេតុអ្វីក៏កូនចៅរបស់អ្នកជឿ ត្រូវទទួលពិធីជ្រមុជទឹក?
ព្រោះការសន្យានៃសម្ព័ន្ធមេត្រី ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេដែរ។

១៥៧.តើព្រះគ្រីស្ទយកព្រះទ័យទុកដាក់ចំពោះក្មេងៗដែរមែនទេ?
មែនហើយ គ្យិតទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទុកឱ្យកូនក្មេងមកឯ
ខ្ញុំចុះ កុំយាត់វាឡើយ គ្យិតនគរស្ថានសួគ៌មានសុទ្ធតែ
មនុស្សដូចវាវាល់គ្នា”។

១៥៨.តើពិធីជ្រមុជទឹករបស់បួនបញ្ជាក់ថាបួនជាអ្វី?
ជាអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទដ៏ពិត។

**១៥៩.តើពួកកេងៗដែលបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹកគឺជាគ្រីស្ទបរិស័ទ
ដែរទេ?**

ពួកវាក៏ជាគ្រីស្ទបរិស័ទដែរ ប៉ុន្តែមានតែអស់អ្នកណាដែល
ពិតជាប្រែចិត្ត ហើយជឿលើព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ ដែលបាន
សង្គ្រោះ។

ខតម្ហីចងចាំ៖ “គ្បិតសេចក្តីសន្យានោះ គឺសន្យាដល់អ្នករាល់គ្នានិងកូន
ចៅអ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលនៅឆ្ងាយដែរ គឺដល់អស់អ្នក
ណាដែលព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងរាល់គ្នាទ្រង់នឹងហៅ”។
(កិច្ចការ២:៣៩)

មេរៀនទី ២១

ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់

១៦០. តើពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់គឺជាអ្វី?

គឺជាការបរិភោគនំប៉័ង និងផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរ ដើម្បី
រំលឹកពីការរងទុក្ខ និងការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

១៦១. តើនំប៉័ងតំណាងឱ្យអ្វី?

ព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលត្រូវកាច់សម្រាប់អំពើបាប
របស់យើង។

១៦២. តើស្រាទំពាំងបាយជូរតំណាងឱ្យអ្វី?

ព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលត្រូវបង្ហូរសម្រាប់ការ
សង្គ្រោះរបស់យើង។

១៦៣. តើអ្នកណា ទើបមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់?

មានតែអស់អ្នកណាដែលប្រែចិត្តចេញពីអំពើបាបរបស់ខ្លួន
ជឿលើព្រះគ្រីស្ទដើម្បីឱ្យបានសេចក្តីសង្គ្រោះ និងអស់អ្នក
ដែលស្រឡាញ់អ្នកដទៃទៀតប៉ុណ្ណោះ។

១៦៤. តើត្រូវទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ដោយរបៀបណា?

គឺដោយសេចក្តីជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់នៅក្នុងចិត្ត
ចំពោះព្រះ អម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

**១៦៥. តើអ្នកចូលរួមក្នុងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ដោយសមរម្យនឹង
ទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ?**

ការចិញ្ចឹមបំប៉ន និងការលូតលាត់ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណនៅ
ក្នុងព្រះគុណ។

**១៦៦. តើអ្នកចូលរួមក្នុងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ដោយមិនសមរម្យ
នឹងទទួលបានអ្វីខ្លះ?**

ការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ត្បិតវេលាណា ដែលអ្នករាល់គ្នាបរិភោគនំប៉័ងនេះ
ហើយផឹកទឹកពែងនេះ នោះឈ្មោះថាសម្តែងសេចក្តីសុគតរបស់ព្រះ
អម្ចាស់ដរាបដល់ទ្រង់យាងមក”។ (១កូរិនថូស ១១:២៦)

មេរៀនទី ២២

កិច្ចការចុងក្រោយ

១៦៧. បន្ទាប់ពីគេឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទ តើទ្រង់ជាប់ក្នុងផ្លូវរហូតមែនទេ?
ទេ! ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី បន្ទាប់ពីទ្រង់សុគត។

១៦៨. តើពេលនេះព្រះគ្រីស្ទនៅឯណា?
នៅឯស្ថានសួគ៌ទាំងទូលអង្វរព្រះវរបិតាជំនួសយើង។

១៦៩. តើទ្រង់នឹងយាងមកវិញមែនទេ?
ពិតមែនហើយ នៅថ្ងៃចុងក្រោយព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកជំនុំ
ជម្រះលោកីយទាំងមូល។

១៧០. តើពេលស្លាប់ទៅ មនុស្សនឹងក្លាយទៅជាអ្វី?
រូបកាយរបស់គេក្លាយជាធូលីដីវិញ រីឯព្រលឹងរបស់គេទៅឯ
ភពនៃព្រលឹងវិញ្ញាណ។

១៧១. តើរូបកាយរបស់មនុស្សស្លាប់នឹងត្រូវប្រោសឱ្យមានជីវិតម្តង
ទៀតទេ?
ប្រាកដណាស់ “គ្រឿតត្រៃនឹងឮឡើងមែន នោះពួកមនុស្ស
ស្លាប់គេនឹងរស់ឡើងវិញ”។

១៧២. តើនឹងអាក្រក់នឹងក្លាយទៅជាយ៉ាងណានៅថ្ងៃជំនុំជម្រះ?
ពួកគេនឹងត្រូវបោះទៅក្នុងស្ថាននរក។

១៧៣.តើស្ថាននរកគឺជាអ្វី?

គឺជាកន្លែងធ្វើទារុណកម្ម និងទណ្ឌកម្មដ៏គួរឱ្យខ្លាចហើយ មិនចេះចប់ផង។

១៧៤.តើមនុស្សសុចរិតនឹងទៅជាយ៉ាងណា?

ពួកគេនឹងត្រូវនាំយកទៅឯស្ថានសួគ៌។

១៧៥.តើស្ថានសួគ៌គឺជាអ្វី?

គឺជាកន្លែងរីករាយ និងពេញដោយសិរីរុងរឿង ជាកន្លែង ដែលមនុស្សសុចរិត នៅជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់អស់កល្ប ជានិច្ច។

ខតម្ពីរចងចាំ៖ “តែទាំងអស់គ្នានឹងបានផ្លាស់ប្រែទៅ ក្នុងមួយរំពេចវិញ គឺក្នុងមួយប៉ប្រិចភ្នែកប៉ុណ្ណោះ ក្នុងកាលដែលពួកសួរត្រៃក្រោយបង្អស់ ត្បិតត្រៃនឹងឮឡើងមែន នោះពួកស្លាប់គេនឹងរស់ឡើងវិញ មិនពុក រលួយទៀតឡើយ រួចយើងរាល់គ្នានឹងបានផ្លាស់ប្រែទៅ”។

(១កូរិនថូស ១៥:៥២)

មេរៀនទី ២៣

ប្រវត្តិការកែទម្រង់ (១៧១)

១. តើការកែទម្រង់គឺជាអ្វី?

ការកែទម្រង់គឺជា ការផ្លាស់ប្តូរគំនិតចេញពីការបង្រៀនដ៏ អាក្រក់របស់ពួកជំនុំទីក្រុងរ៉ូម មកឯសេចក្តីពិតតែមួយគត់ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

២. តើចន វីក្លីហ្វ (John Wycliff) ជាអ្នកណា?

ចន វីក្លីហ្វ ជាមនុស្សម្នាក់ដែលបានបកប្រែគម្ពីរជាភាសា អង់គ្លេស។

៣. តើចន ហាស (John Huss) គឺជាអ្នកណា?

ចន ហាស ជាមនុស្សម្នាក់ដែលបានបង្រៀនពីសេចក្តីពិតដ៏ អស្ចារ្យក្នុងគម្ពីរ នៅប្រទេសរបស់គាត់ គឺប្រទេសបូហ៊ីមា (Bohemia) ។

៤. តើចូហាន់ ហ្គុយទែនបឺក (Johann Gutenberg) គឺជាអ្នកណា?

ចូហាន់ ហ្គុយទែនបឺក គឺជាជនជាតិអាឡឺម៉ង់ម្នាក់ដែលបាន បង្កើតម៉ាស៊ីនបោះពុម្ពដែលអាចប្តូរទីតាំងបាន។

៥. តើ ម៉ាធីន លូធីរ (Martin Luther) គឺជាអ្នកណា?

ម៉ាធីន លូធីរ គឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលបានចាប់ផ្តើមការកែ ទម្រង់នៅប្រទេសអាឡឺម៉ង់ ដោយបង្រៀនថាមនុស្សបាន សង្គ្រោះដោយសារជំនឿតែម្យ៉ាងគត់។

៦. តើអាល់រិច ហ្សឺវីងលី (Ulrich Zwingli) គឺជាអ្នកណា?

អាល់រិច ស្វីងលី ជាមនុស្សម្នាក់ដែលបាននាំយកការកែទម្រង់ទៅកាន់ក្រុងហ្សឺវីចប្រទេសស្វីស។

ខតម្ពីរចងចាំ៖ “ដូច្នោះ ដែលមានស្មារបន្ទាល់មួយហ្វូងធំម៉្លេះនៅព័ទ្ធជុំវិញយើង នោះត្រូវឱ្យយើងចោលអស់ទាំងបន្ទុក និងអំពើបាបដែលរុំយើងជុំវិញជាងាយម៉្លេះនោះចេញ ហើយត្រូវរត់មុខទីប្រណាំងដែលនៅមុខយើងដោយអំណត់”។ (ហេព្រើរ ១២:១)

មេរៀនទី ២៤

ប្រវត្តិវិវឌ្ឍន៍ការកែទម្រង់ (១៧២)

៧. តើវីលៀម ហ្វីវែល (William Farel) ជាអ្នកណា?

លោកគឺជាមនុស្សម្នាក់ ដែលបាននាំយកការកែទម្រង់ទៅកាន់ទីក្រុងហ្វីវែល ប្រទេសស្វីស តាមរយៈការអធិប្បាយដ៏ឆេះឆួលរបស់គាត់។

៨. តើ ចន ខាល់វិន (John Calvin) ជាអ្នកណា?

លោកគឺជាគ្រូគង្វាលជនជាតិបារាំង ដែលបានធ្វើឱ្យការកែទម្រង់ កាន់តែមានភាពល្អប្រសើរ និងកាន់តែរឹងមាំនៅក្នុងសេចក្តីបង្រៀន និងការថ្វាយបង្គំតាមរយៈការបង្រៀនរបស់គាត់។

៩. តើចន ណាក់ (John Knox) ជាអ្នកណា?

ចន ណាក់ គឺជាព័ន្ធការីជនជាតិស្កុតលែនដែលបានជួយនាំយកការកែទម្រង់ទៅប្រទេសស្កុតលែន និងជាស្ថាបនិកនៃនិកាយប្រេស្តប៊ីធីរៀន។

១០. តើសន្និបាតវ៉េស្តមីនស្ត័រ (Westminster) គឺជាអ្វី?

សន្និបាត វ៉េស្តមីនស្ត័រ គឺជាហ្វូងមនុស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានជួបប្រជុំគ្នានៅឯព្រះវិហារវ៉េស្តមីនស្ត័រ ក្នុងទីក្រុងឡុងដ៍ កាលពីជាង៣៦០ឆ្នាំមុន ដើម្បីសរសេរពីការប្រកាសគោលជំនឿព្រមទាំងសំនួរចម្លើយនៃគោលជំនឿដែលយើងកំពុងតែប្រើប្រាស់។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ “ទាំងរំពឹងមើលដល់ព្រះយេស៊ូវដ៏ជាមេផ្ដើម ហើយជា
មេសម្រេចសេចក្ដីជំនឿរបស់យើង ដែលទ្រង់បានរងទ្រាំនៅឈើឆ្កាង
ទាំងមើលងាយចំពោះសេចក្ដីអាមាស់ខ្មាស់ នោះឱ្យតែបានសេចក្ដី
អំណរដែលនៅចំពោះទ្រង់ រួចទ្រង់ក៏គង់ខាងស្ដាំបល្ល័ង្កនៃព្រះ”។
(ហេព្រើរ ១២:២)។

មេរៀនទី ២៥

ចំណុចទាំង៥ នៃគោលលទ្ធិរបស់កាល់វិន

១១. តើចំណុចទាំង៥ នៃគោលលទ្ធិរបស់កាល់វិនមានអ្វីខ្លះ?

ចំណុចទាំង៥នោះសង្ខេបនូវអ្វីដែល ចន ខ្មាំងវិន បានបង្រៀនពីក្នុងព្រះគម្ពីរ ទាក់ទងសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងរាល់គ្នា។

១២. តើចំណុចទី១ នៃគោលលទ្ធិរបស់កាល់វិននិយាយអំពីអ្វី?

ភាពពុករលួយទាំងស្រុងដែលមានន័យថា មនុស្សមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបានឡើយ ព្រោះខ្លួនមានអំពើបាបតាំងពីកំណើតទាំងក្នុងការប្រព្រឹត្ត ក្នុងគំនិតនិងក្នុងការនិយាយស្តី។

១៣. តើចំណុចទី២ នៃគោលលទ្ធិរបស់កាល់វិននិយាយអំពីអ្វី?

ការជ្រើសរើសដោយឥតលក្ខខ័ណ្ឌ ដែលមានន័យថា មនុស្សដែលព្រះជ្រើសរើស អាស្រ័យលើការដែលព្រះសព្វព្រះទ័យ មិនមែនអាស្រ័យលើការល្អដែលមានក្នុងជីវិតរបស់អ្នកនោះឡើយ។

១៤. តើចំណុចទី៣ នៃគោលលទ្ធិរបស់កាល់វិននិយាយអំពីអ្វី?

ការប្រោសលោះមានកំណត់ដែលមានន័យថា ព្រះគ្រីស្ទបានរងទុក្ខ ហើយសុគតដើម្បីតែមនុស្សដែលព្រះអង្គជ្រើសរើសប៉ុណ្ណោះ។

១៥. តើចំណុចទី៤ នៃគោលលទ្ធិរបស់កាល់វិនិយាយអំពីអ្វី?

ព្រះគុណដែលមិនទទួលបានមានន័យថា មនុស្សដែល
ព្រះជ្រើសរើសនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះជាប្រាកដទេ ព្រោះព្រះ
វិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងធ្វើឱ្យមានសេចក្តីជំនឿនៅក្នុងពួកគេ។

១៦. តើចំណុចទី៦ នៃគោលលទ្ធិរបស់កាល់វិនិយាយអំពីអ្វី?

ស្មារតីលះបង់របស់ពួកបរិសុទ្ធ ដែលមានន័យថា គ្រីស្ទ
បរិសុទ្ធពិតនឹងមិនដែលឈប់ធ្វើជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធនោះទេ។

ខតម្តីចងចាំ៖ “ពាក្យនេះគួរជឿ ហើយគួរទទួលគ្រប់យ៉ាងគឺថា ព្រះ
យេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកក្នុងលោកិយ ដើម្បីនឹងជួយសង្គ្រោះមនុស្ស
មានបាប ដែលខ្ញុំនេះជាលេខមួយក្នុងពួកគេ”។ (១ធីម៉ូថេ ១:១៥)